

(nowe)

**UZASADNIENIE
DO PROJEKTU UCHWAŁY
RADY MIASTA POZNANIA**

do Pu 36/11

w sprawie **zaskarżenia rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Wielkopolskiego dotyczącego uchwały Rady Miasta Poznania z dnia 09 listopada 2010 r. Nr LXXX/1220/V/2010 zmieniającej uchwałę w sprawie ustanowienia zwolnień i ulg w opłatach za przejazdy lokalnym transportem zbiorowym.**

Wojewoda Wielkopolski dnia 10 grudnia 2010 r. wydał rozstrzygnięcie nadzorcze, orzekające nieważność uchwały Nr LXXX/1220/V/2010 Rady Miasta Poznania z dnia 9 listopada 2010 r. zmieniającej uchwałę w sprawie ustanowienia zwolnień i ulg w opłatach za przejazdy lokalnym transportem zbiorowym ze względu na istotne naruszenie prawa.

Powyższe rozstrzygnięcie nadzorcze należy uznać za nieuzasadnione z przyczyn, o których będzie mowa poniżej. Uchwała Nr LXXX/1220/V/2010 Rady Miasta Poznania z dnia 9 listopada 2010 r. zmieniająca uchwałę w sprawie ustanowienia zwolnień i ulg w opłatach za przejazdy lokalnym transportem zbiorowym została wydana na podstawie art.4 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej.

Zgodnie z przepisem art.4 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego. Zastosowanie cytowanej podstawy prawnej odnośnie do ustanowienia ulg i zwolnień jest zasadne oraz znajduje odzwierciedlenie w linii orzeczniczej sądów administracyjnych.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lipca 2005 r. uznał, że art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej należy rozumieć w ten sposób, że jeżeli nie wynika co innego z przepisów szczególnych, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego mają obowiązek wykonać postanowienia zawarte w pkt 2 ust. 1 art. 4, o którym wyżej mowa; dotyczyć to także będzie usług w zakresie przewozów transportu zbiorowego świadczonych przez miejskie przedsiębiorstwo komunikacyjne. Zdaniem NSA, na przeszrodzić w ustaleni

URZĄD MIASTA POZNANIA BIURO RADY MIASTA		
WPEŁNIŁO DNIA	11. STY. 2011	WPEŁNIŁO DNIA
Lp. dz. zał. znak spe.		

przez radę gminy cen za usługi komunikacji miejskiej **w zasadzie nie stoi przepis art. 8 ust. 1 ustawy o cenach**. Przepis ten bowiem stwarza radzie gminy **możliwość - ale nie obowiązek** - **ustalenia cen urzędowych za usługi przewozowe transportu zbiorowego oraz za przewozy taksówkami na terenie gminy, a więc w odniesieniu do wszystkich podmiotów świadczących tego rodzaju usługi na terenie gminy**. Jeżeli zatem rada gminy skorzystała z możliwości stworzonej przez art. 8 ust. 1 ustawy o cenach i ustali ceny urzędowe za usługi przewozowe transportu zbiorowego obowiązujące na terenie gminy, to ceny te obowiązywać będą również komunalne jednostki świadczące usługi z zakresu komunikacji miejskiej. **Gdy natomiast rada gminy nie podejmie uchwały na podstawie cyt. art. 8 ust. 1 ustawy o cenach, to wówczas obowiązana jest zgodnie z postanowieniami art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej ustalić wysokość cen albo określić sposób ustalania cen za usługi z zakresu komunikacji miejskiej.**

Z powyższego wynika zatem, że organ stanowiący może wydać uchwałę w sprawie zwolnień i ulg na podstawie art. 8 ust. 1 UoC albo na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 Ugk. Rozróżnienie tych dwóch przepisów ma taki skutek, że jeżeli rada gminy skorzystałaby z możliwości stworzonej przez art. 8 ust. 1 UoC i ustaliłaby ceny urzędowe za usługi przewozowe transportu zbiorowego obowiązującego na terenie gminy, to ceny te obowiązywać będą również komunalne jednostki świadczące usługi z zakresu komunikacji miejskiej. Gdy natomiast rada gminy nie podejmuje uchwały na podstawie art. 8 ust. 1 UoC, wówczas obowiązana jest zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 Ugk ustalić wysokość cen albo określić sposób ustalania cen za usługi z zakresu komunikacji miejskiej.

Podkreślić należy, że ustawa o cenach daje radom gmin możliwość ustalania cen urzędowych, ale nie czyni tego obowiązkiem. W związku z powyższym, podjęcie przedmiotowej uchwały na podstawie art. 4 ust. 1 pkt Ugk było zgodne z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa.

Nadto podnieść należy, że lokalny transport zbiorowy w Poznaniu zarządzany jest przez Zarząd Transportu Miejskiego w Poznaniu (dalej zwany: ZTM) powołany uchwałą nr XXXVIII/411/V/2008 z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie utworzenia ZTM oraz upoważnienia dyrektora ZTM do wydawania decyzji z zakresu administracji publicznej.

Zgodnie z §4 Statutu ZTM (będącego załącznikiem do powołanej wyżej uchwały Rady Miasta Poznania) podstawowym przedmiotem działania ZTM są m.in sprawy z zakresu organizacji publicznego transportu pasażerskiego w ramach lokalnego transportu zbiorowego, a w szczególności:

- a) organizacji przewozów, w obszarze administracyjnym Miasta,
- b) powierzania i kontraktowania usług przewozowych w ramach postępowań z zakresu zamówień publicznych,
- c) monitorowania i rozliczania wykonania zawartych umów, a w szczególności umowy z operatorem wewnętrznym Gminy,
- d) badania jakości świadczonych przez przewoźników usług przewozowych,
- e) rozliczeń finansowych z tytułu emisji i dystrybucji biletów i kart elektronicznych.

Z powyższego wynika zatem, że lokalny transport zbiorowy jest zarządzany i organizowany przez ZTM, który wprowadza dystrybuje bilety komunikacji miejskiej, lecz posługuje się przy wykonywaniu przewozów podmiotami trzecimi – przewoźnikami (m.in. z Miejskim Przedsiębiorstwem Komunikacyjnym w Poznaniu Sp. z o.o.). którzy nie mogą samodzielnie ustalać taryf i są związani stosowanymi umowami w ZTM. W związku z powyższym to ZTM jest w zasadzie jedynym adresatem zaskarżanej uchwały RM.

Należy w tym miejscu podkreślić, iż dla prawidłowości zastosowania jako podstawy prawnej zaskarżonej uchwały art. 4 ust 1 pkt 2 nie ma żadnego znaczenia sposób zorganizowania publicznego transportu w Mieście Poznań. Wyżej wskazana podstawa prawna pozostaje adekwatna zarówno na kanwie obecnego modelu zorganizowania transportu publicznego w Mieście Poznaniu jak również w wypadku stanu sprzed powołania ZTM tj. świadczenia wszelkich usług przez spółkę komunalną

W związku z tak ukształtowaną strukturą organizacji lokalnego transportu zbiorowego nie ma potrzeby by Rada Miasta Poznania wydawała akt prawa miejscowego w zakresie cen urzędowych na podstawie art. 8 ust.1 ustawy o cenach.

W tym kontekście podkreślić należy, że zdaniem doktryny przepis [art. 8 ust. 1 ustawy z 2001 r. o cenach] nie jest podstawą do ustanawiania ceny komunalnym przewoźnikom, lecz instrumentem regulowania nieprzekraczalnego poziomu cen obowiązującego wszystkich przewoźników (również prywatnych) świadczących usługi na terenie gminy w ramach komunikacji miejskiej zdefiniowanej przez art. 4 ustawy o transporcie drogowym.¹

Podnieść należy, że ceny ustanawiane na podstawie art.8 ust.1 o cenach mają charakter cen maksymalnych, co wynika wprost z art. 9 ustawy o cenach. Zgodnie z tym

¹ Krześnicki Ireneusz, Tramwaj zwany konkurencją, Rzeczposp. PCD.2004.7.26

przepisem ceny urzędowe i marże handlowe urzędowe mają charakter cen i marż handlowych maksymalnych, chyba że organ administracji publicznej, w przepisach wydanych na podstawie ustawy, ustali inaczej. Biorąc pod uwagę powyższe wydaje się, iż właśnie z tego względu art. 8 ust. 1 ustawy o cenach wskazuje na możliwość ustanawiania cen urzędowych (maksymalnych) a nie nakłada na organ stanowiący obowiązku ich ustanawiania. Nie zasadnym by było gdyby organ stanowiący musiał każdorazowo ustanawiać ceny urzędowe. Zaznaczyć należy, że przepis art. 8 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej chociażby z wyżej wskazanego względu mają odmienny zakres normowania i nie występuje między nimi prosta korelacja przepis ogólny – przepis szczególny.

ZASTĘPCA PREZYDENTA
MIASTA POZNANIA

Mirosław Kłoszyński

na sesji RMP referuje:

Bożena Przewoźna

dyrektor Wydziału Gospodarki

Komunalnej i Mieszkaniowej

TEKST POPRAWNY
POD WZGLĘDEM JĘZYKOWYM
Wojciech Nowicki
Stanowisko dyrektora Wydziału Gospodarki
Komunalnej i Mieszkaniowej